

అధిక ప్రసంగం పైడిపాల

“ఆడపిల్లకు సంబంధం మాడ్డం ఇంతకంటే తేలికనిపిస్తోంది” అన్నాడు స్కూటర్ స్టార్ట్ చేస్తూ సూర్యారావు.

“కట్టుమివ్వగలిగితే ఈ రోజులలో అదేం పెద్ద సమస్యకాదండి” వంతపాడేడు మెసెంజర్ రాము.

“ఇవాళ బాగో వోగో — ఏదో ఇల్లు పెటిల్ చేపి తీర్చాల్సిందే” — వారం రోజులుగా ఇళ్ళ వేటలో విసిగిపోయాడు సూర్యారావు.

“మీరు కంగారుపడకండి సార్. తీరా అమ్మ గాంబాక వచ్చకపోతే అప్పుడు మరీ కష్టం.”

“బాగుంది. మనకు కానాల్సినట్టు వుండడానికి ఇదేం సాంతిల్లా?”

“ఓపికపడితే అలాంటిదే దొరుకుతుంది సార్.

అన్నట్టు ఈ సందులోకి పోనివ్వండి. ఇక్కడ కొత్తగా కట్టిన ఇల్లోకటి వుందని తెల్పింది.”

స్కూటర్ సందులోకి మళ్ళి, రంగులేసిన ఓ కొత్త డాబా ముందు ఆగింది.

“రమ్మంటున్నారు సార్” లోపల కెళ్ళొచ్చిన రాము మొహం చూడగానే రావు కర్ణమయింది ఇల్లు ఖాళీగా వుందని.

“రండి కూర్చోండి” కుర్చీ చూపించాడు మార్కెండేయులు. శోత్రియుడిలా వున్న ఆయన రూపంచూడగానే రావుకి ఆశ అడుగంటిపోయింది.

“మార్కెండేయులుగారు ఈయనే సూర్యారావుగారు. మా బాంకుకి కాషియర్ గా వచ్చారు”

యజమానిని పరిచయం చేశాడు రాము.

“లోపలకు రండి. పోర్నన్ చూసుకుందురు గాని” లోపలకు దారితీశాడు మార్కెండేయులు.

అది ఆరు గదులు. ఇంట్లో మూడు వరస గదుల పోర్నన్. గదులు ఆధునిక సౌకర్యాలతో విశాలంగా వున్నాయి.

“ఇది అద్దెకోసం కట్టిన ఇల్లు కాదు. మా అబ్బాయి వుంటాడని కట్టాం. తీరా, వాడికి సైద రాబాద్ ట్రాన్స్ ఫర్ అయింది. ఇంట్లో నేను, మా ఆవిడ, కాలేజీలో చదువుతున్న మనవరాలు మిగిలాయి. మంచి వాళ్ళకెవరికైనా ఓ పోర్నన్ ఇచ్చేస్తే తోడుగా వుంటారని...” మార్కెండేయులు ఇల్లంతా

తిప్పతూ దాని చరిత్ర వివరిస్తున్నారు.

“ఇల్లు వచ్చింది. కాని అపలు విషయం మా రాము చెప్పాడా?” గిట్టిగా నసిగాడు సూర్యారావు.

“ఏమిటి?”

“నేను వాన్ బ్రాస్మాన్స్”

“అయితే ఏమిటి? మా కలాంటి పట్టణపులు లేవు. మీరిలా చెప్పడం...”

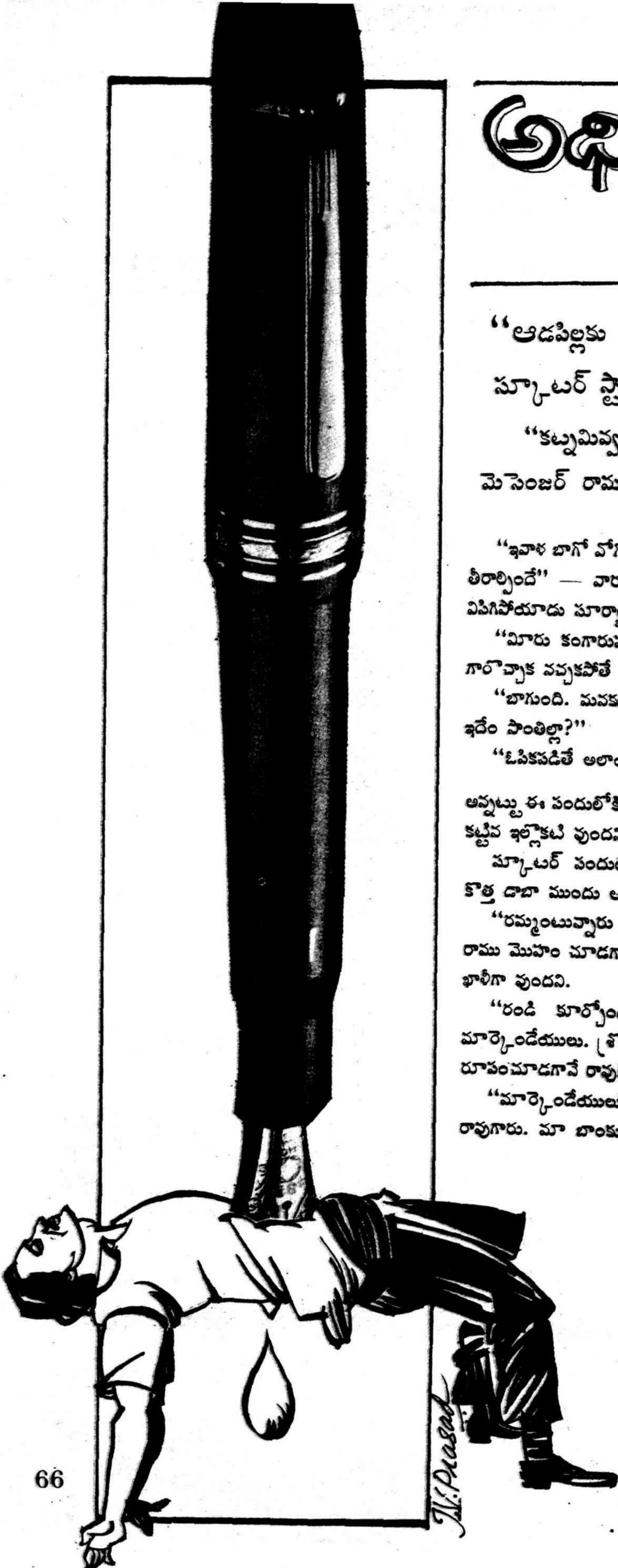
“మీరింత వరకు అడగలేదని. ఈ వూళ్ళో మీరు తప్ప ఇంతవరకు ఎవరూ కులం అడక్కండో ఇల్లు చూపించలేదు. థాంక్యూ. అద్దె విషయం చెప్పే...”

“మూడొందలు. కరెంటు మీరే కట్టుకోవాలి. పబ్ మీటరుంది.”

“అలాగే. అద్యాన్ను ఎంతమ్మంటారు?” ఆల పిస్తే ఎక్కడ అనకాశం జారిపోతుందోనని కంగారు పడుతున్నాడు రావు.

“ఓ నెల అద్దె. తొందరేం లేదు. మీరు వచ్చిన తర్వాత ఇవ్వొచ్చు.”

“అలా క్కాదు వుంచండి” మిగతా ఇంటి యజమానులు పెట్టిన సవాల్ క్ష షరతులు గుర్తొచ్చిన

రావుకి మార్కండేయులు దేవుడిలా కవిపించాడు. వెంటనే మూడు కొత్తనోట్లు తీసి చేతిలో పెట్టాడు.

“మా ఫామిలీ మెంబర్స్ నలుగురం. మేమి ద్వారం, మా అమ్మగారు, నాలుగేళ్ళ బాబు” ఇంట్లో వుండేదెందరని మిగతావాళ్ళు అడిగిన ప్రశ్నలు గుర్తొచ్చి వినయంగా వివేదించాడు రావు.

“ఇదేం లాడ్జ్ కాదు గదా? మిర్రోలెస్ మంది వున్నా మాకభ్యంతరం లేదు”

“అది కాదు లెండి. నీళ్ళ వాడకం దృష్టిలో పెట్టుకుని కొంతమంది ఓనర్స్ అడిగారు. యు ఆర్ లిబరల్. మరో వారం రోజులలో ఫామిలీని తీసుకుని వస్తానండీ”

“అలాగే. మిర్రోలెస్ అద్దె అప్పటి నుంచే లెక్క.”

“థాంక్యూ. సురీ వెళ్ళొస్తానుండీ”

“అగండి. టీ తీసుకుని వెళ్ళారు గానీ”

రావు వద్దన్నా మార్కండేయులుగారి బలవంతం మీద కూర్చోక తప్పలేదు.

మనవరాలు ముగ్గురుకీ టీ తీసుకొచ్చి ఇచ్చింది. ఆ ఆ స్మాయిది కళ్ళు చెదిరే ఆందం.

టీ తాగుతుండగా — టీపామ్ మీద వడివున్న పీక్లను చూసి రాము అన్నాడు — మోనాచ్చి చీలుస్తూ.

“మా రావుగారు నుంచి రచయిత కూడా వండి. ప్రతికలలో చాలా రాస్తుంటారు”

“అలాగా? ఏ పేరుతో?”

“అంశుమాలి కలం పేరుతో. కథలూ, నవలలూ...”

“చదివాను రావుగారు. ఏమనుకోకండి. మీకు ఇల్లు అద్దెకీవ్వడం కుదరదు. ఇదిగో మీ అడ్వాన్సు.” వివేకరసాయాడు రావు. తర్వాత ప్రాధేయపడ్డాడు. “అదేమిటి సార్? అంత పేరున్నాయన మీ ఇంట్లో వుండడం మీకు గొప్పే కదూ?” రాము బ్రతి మాలాడు.

“బాబూ, రాము నువ్వీకేం చెప్పకు. ఇన్ కమ్ లాక్స్ వాళ్ళకి, పోలీసు వాళ్ళకి. ఇంకెవరికయినా అద్దెకీస్తాను కాని నా ఇల్లు రచయితలకు, కార్టూ నిష్టులకు మాత్రం ఇవ్వను. ఇంతకుముందు మా అన్న గారింట్లో ఓ రచయిత అద్దెకుండీ — ఆదాళ్ళతో చిన్న పేచి వచ్చి ఇంటి వాళ్ళ పాత్రలతో అరదజను కథలు... రెండు నవలలు రాపేశాడు. నేనలాంటి తెలివితక్కున పనిచేసి వీధినడలేను” రావు మొర మార్కండేయులు విసిపించుకోలేదు!

తెలుగు కళాసమితి, న్యూజెర్సీ ఆధ్వర్యం
1988 విభవ ఉగాది
మినీ కథల పోటీ

12 కథలకు 12 x 300 — రూ. 3600/-
 6 x 150 కథలకు రూ. 900/- కన్సోలేషన్ బహుమతులు

అమెరికాలో నివశిస్తున్న తెలుగువారు తమ మాతృభాష మీద ప్రేమతో, తెలుగు రచయితలపై అభిమానంతో వారిని ప్రోత్సహించడానికి మినీ కథల పోటీని 'ఆంధ్రజ్యోతి' సచిత్ర వారపత్రిక ద్వారా నిర్వహించాలని నిశ్చయించారు. ఈ కథలన్నీ 'ఆంధ్రజ్యోతి' సచిత్ర వారపత్రికలో ముందుగా అచ్చవుతాయి. కథ వారపత్రిక పేజీ (1/4 డెమ్మీ) సైజులో అచ్చులో రెండు పేజీలకు ఎట్టి పరిస్థితిలోనూ మించరాదు. ఇతివృత్తం సామాజికం, శైలి సరళమైన భాషలో విదేశాలలో వున్న ఆంధ్రులకు ఆబాలగోపాలానికి అర్థమయే రీతిలో వుండాలి. ఈ కథలు తిరిగి 'తెలుగు కళాసమితి, న్యూజెర్సీ' ఆధ్వర్యం వలననే హోం మేగజైన్ "తెలుగు జ్యోతి"లో వెలకు ఒక కథ చొప్పున 18 మాసాలు 18 కథలు పునర్ముద్రితం అవుతాయి. తెలుగు కళాసమితి, న్యూజెర్సీ తరపున 'ఆంధ్రజ్యోతి' సచిత్ర వారపత్రిక నిర్వహించే మినీ కథల పోటీలో రచయితలు, రచయితలు ఇతోధికంగా పాల్గొని తమ ఉత్తమ రచనలతో ఈ ప్రయత్నాన్ని సఫలం చేస్తారని ఆశిస్తున్నాము.

12 కథలకు ఒక్కొక్క కథకు రూ. 300/- బహుమతి
 6 కథలకు ఒక్కొక్క కథకు రూ. 150/- కన్సోలేషన్ బహుమతి

పాటించవలసిన నిబంధనలు

- * కథ తెలుగు జీవితానికి సంబంధించినదై వుండాలి.
- * కథలు అనుకరణ, అనువాదం కాదని, తమ స్వంతమని హామీ రాతలో ఇవ్వాలి.
- * బహుమతికి యోగ్యమైన కథల నిర్ణయంపై తుది తీర్పు ఎడిటర్ దే. ఈవిషయమై ఎటువంటి ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలు జరుపబడవు.
- * ఈ బహుమతులు రచయిత(లు)లకు అమెరికాలోని తెలుగు కళాసమితి, న్యూజెర్సీవారు అందజేస్తున్నారు.
- * ప్రచురణకు అంగీకరించని, పోటీలో బహుమతులు పొందని కథలను త్రిప్పి పంపడం సాధ్యం కాదు. స్టాంపులు అంటించిన కవర్లు జతపరచవక్కర్లేదు.
- * కథ రాతలో 3 1/2 అర తెలులకు మించి వుండరాదు.
- * కలం పేరు వాడినప్పుడు విధిగా తమ అసలు పేరు, చిరునామా స్పష్టంగా వ్రాయాలి.
- * ఈ కథలలోపాలు 12 నుంచి కార్టూన్లకు రూ. 50 బహుమతి ఇస్తాము. కార్టూన్లను అఫీసుకు వచ్చిన వాటి నుంచి స్వీకరిస్తాము. ఇవి 'తెలుగు జ్యోతి'లో ప్రకటిస్తారు.

రచయితలు, రచయిత్రులు తమ కథలను

తెలుగు కళాసమితి, న్యూజెర్సీ వారి 1988 విభవ ఉగాది
 “మినీ కథల పోటీ”కి 28-2-1988 తేదీ లోపుగా పంపాలి.

— ఎడిటర్

ఆంధ్రజ్యోతి సచిత్ర వారపత్రిక,
 పోస్టు బాక్స్ నెం. 712
 విజయవాడ-520 010